

dodo gombár / hugo karas

dpb
: DIVADLO
: PETRA
: BEZRUČE

dodo gombár hugo karas /
překlad **ilona smejkalová**
režie **dodo gombár**
dramaturgie **ilona smejkalová**
výprava **ivana macháčková**
hudba **david rotter**

osoby a obsazení

hugo karas **viktor dvořák**
hugova matka **marcela čpková**
hugův otec **tomáš dastlík**
rudy, hugův kamarád **lukáš burian**
balog, hugův kamarád **jan vlas**
sedma, hugova kamarádka **tereza vilišová**
hugův děda / bůh **norbert lichý**
pedro / žakelína **dita zábranská**
anděl / pošťák **tomáš dinkov**
rudyho otec **pavel johancík**

„Venujem tým, ktorí prišli a zostali.“

Jeden text ma prenasleduje už niekoľko mesiacov. Stále mi bije z vnútornej strany kože. Myslím, že s Hugom Karasom sa ho už konečne a definitívne zbavím. Je divný. O minulosti, o nesmrteľnosti, o Bohu.

Dodo Gombár

premiéra
31. března 2006

Ten, jenž přivedl Huga na svět (dokonce dvakrát...)

Dodo Gombár, narozen 1973, absolvent divadelní režie na VŠMU v Bratislavě. Zároveň absolvoval roční stáž na prestižní divadelní škole The Circle in The Square v New Yorku. Je autorem a spoluautorem her „Aby nikto nemohol povedať“, „Tell me about Birds“, „Pirátska rozprávka“, „Kráľ Dávid“, „Dušnosť“. Pracoval jako režisér a umělecký šéf martinského divadla, režíroval na Nové scéně v Bratislavě, ve Slovenském národním divadle, v Divadle Bolka Polívky v Brně, v Městském divadle Zlín, v Moravském divadle v Olomouci, v pražském Švandově divadle, s Danielem Landou spolupracoval na bratislavském uvedení jeho Krysaře (1999)... Na svém kontě má i řadu úspěšných inscenací v zahraničí, v New Yorku, Římě nebo Budapešti. Kromě četných diváckých ocenění je nositelem Ceny Alfréda Radoka za text divadelní hry „Hugo Karas“ (1999), a do finále této soutěže se dostal i se svým textem „Tretí vek“.

Jmenuju se Hugo. Hugo Karas.

Hugo Karas. Text jemný jako pavučina, něžný jak prachová peřina, voňavý jak jahodový pudink a nostalgický jak vybledlá maturitní fotka. Lehce morbidní a zvláště ujetý, místy infantilní, jak vtipy, které si malé děti vyprávějí před odpoledním spánkem v mateřské školce. Trochu patetický a trochu praštěný. Když jej čtete, když se jeho textem prokousáváte, cítíte chuť šlehačky, která je intenzivní jen s prvním soustem, každé další se rozplyne na jazyku dříve, než si pro sebe můžete její chuť popsat a definovat. Podivný pocit smutku se vkrádá do duše i do srdce, ale je to spíš smutek lehkého sentimentu než těžké depky, smutek pocitu odvátného větru, něčeho strašně krásného a neobyčejného, co už se nikdy nebude opakovat, co zmizelo s našimi vzpomínkami a lidmi, kteří, jak říká Hugo, odcházejí navždy...

Příběh Huga a jeho party, lásek i rodičů je jednoduchý a strašně složitý zároveň, tak zamotaný, jak jen naše obyčejně-neobyčejné životy mohou být, dojmavý ve své uvěřitelnosti i pohádkovosti zároveň. Mám pocit, že právě dnes, právě

ted' a tady takové „pohádky“ potřebujeme. Potřebujeme se dívat na zvláštní historie neopakovatelných lásek, potřebujeme věřit, že přátelství „až za hrob“ existuje i jinde než v dětských báchorkách, potřebujeme stejně jako Hugo Karas doufat, že Bůh, ten neomylný Šerif, naše životy sleduje a že si své černé brýle nenasadí, nebo si – proboha! – snad neodskočí, právě když ho budeme potřebovat nejvíc.

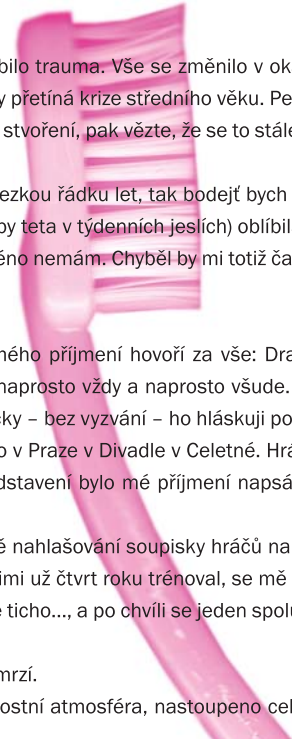
Her o prvních láskách, první partě i prvním zklamání existuje víc než dost. Her o otázkách na naši minulost, nesmrtelnost či boží Prozřetelnost znám taky pár. Textů, které by obě tyto roviny spojovaly a zároveň nebránily divákům v pošetilých iluzích a naivních snech, je ale strašně, opravdu strašně málo. Hugo Karas je, věřím, jedním z nich.

... je to mimořádně blbý jméno, ale za to já nemůžu!

Hugo: Zdravím. Jmenuju se Hugo. Hugo Karas. Je to mimořádně blbý jméno, ale za to já nemůžu. Na mě se kvůli tomu nekoukejte. Vlastně – to jméno není jen blbý, ono je úplně ujetý. Ujetý, jako celej můj život... Máma s tátou, ty to zavinili, budiž jim hnědozem lehká!

Jméno. Shluk písmen, který nás provází od narození po celý náš život. Jakási značka, kterou jsme si, bohužel (či bohudík?) sami nevybrali, někdo nám ji přidělil a my se s ní učíme sami žít. Víceméně úspěšně. A někteří neúspěšně. Svá jména vnímáme opravdu různě. Když je vyslovujeme, když na nás někdo našim jménem volá, máme různé osobní pocity i divné postřehy. Někteří překypují hrdostí, jiní své jméno odmítají, či ho dokonce nenávidí. Pohrávání si se jmény budí v lidech nadšení i chmury. Že by opravdu měla jména takový vliv na naše životy, na naše charaktery i osobnosti?

Hugo Karas byl se svým jménem permanentně nespokojen, co ale my ostatní? **Jaký vztah máme ke svému jménu** a proč se vůbec jmenujeme tak, jak se jmenujeme? Jsme vděční svým dárcům jména, nebo je v nás vůči nim spíše

Po pětadvacátém roku mi mé příjmení působilo trauma. Vše se změnilo v okamžiku, kdy jsem zjistil, že má mladicky bujná kštice řídne, ustupuje a vlasové kořínky přetíná krize středního věku. Perspektiva do budoucna absurdní!!! Až za pár let potkáte to plešaté, světem se ploužící stvoření, pak vězte, že se to stále jmenuje **Vlas**. Jan Vlas

Jo, jméno je dobrý. Vždyť s ním taky žiju už hezkou řádku let, tak bodejť bych si nezvykla. Bylo mi přiděleno z emocionálních důvodů – moje maminka si kdysi (coby teta v týdenních jeslích) oblíbila dceru herečky Jiřiny Třebické Marcelu. A pak jsem se narodila já. Potřebu změnit jméno nemám. Chyběl by mi totiž častý a milý pozdrav mých přátel: „**Macku**, chceš facku?!“ Marcela Čapková

Myslím, že výčet nejběžnějších komolenin mého příjmení hovoří za vše: Draslík, Kastlík, Krastlík, Dastich, Drastik, Dostalík, Dorastlík... Mé příjmení se komolí naprosto vždy a naprosto všude. Už jsem si zvykl. Kdekoliv a kdykoliv se představuji či nahlašuji své jméno, automaticky – bez vyzvání – ho hláskuji po jednotlivých písmenkách. Zrovna před měsícem hostovalo naše divadlo v Praze v Divadle v Celetné. Hrál jsem ve dvou různých inscenacích. Na každé z plakátových upoutávek na dílčí představení bylo mé příjmení napsáno nesprávně, ba co víc, pokaždé jinak vydařenou komoleninou.

Někdy se i zasměju, jako tomu bylo v případě nahlašování soupisky hráčů na můj první oficiální zápas v hokejbalu za tým HC Klokani Pardubice. Poté, co jsem s nimi už čtvrt roku trénoval, se mě tamní funkcionář zeptal na mé příjmení. Řekl jsem: „Dastlík“. V šatně nastalo hrobové ticho..., a po chvíli se jeden spoluhráč za všechny zeptal: „Ty vole, to není přezdívká?!“

Ale jsou i chvíle, kdy vás něco podobného zamrzí.

Rok 2004, červen, promoce na JAMU. Slavnostní atmosféra, nastoupeno celé akademické kolegium v talárech. Pan

profesor Petr Oslzlý má úvodní řeč, vlastně platí za hlavního řečníka dne. Povinnost mu velela přečíst mé příjmení (podotýkám, PŘEČÍST) celkem třikrát. Poprvé, když představoval jednotlivé absolvující studenty..., a chybička se vloudí, stane se..., podruhé, když četl jména těch, co získávají červený diplom..., a opět... (on neumí číst?!), a potřetí, když mě vyzval, abych si onen diplom osobně převzal..., a..., již zjevně nervózní z poslušnosti písmenek DASTLÍK..., pan Oslzlý opět zklamal (vlastně nezklamal)... a to už mě i nasralo!

Promoce končí, talárování akademici odcházejí za zvuků fanfár... ale co to? Pan profesor Oslzlý pozastaví celé procesí a vrací se ke mně, tiskne mi pravici se slovy: „Omlouvám se, pane...“ ... (tři vteřiny ticha...) ... „Tomáši. Přeji hodně úspěchů!“ Tak asi tak. Ale jinak mám své příjmení velmi rád. Údajně jsme jediní v republice. Pokud někdo s určitostí ví, že se mýlím, ozvěte se mi, prosím, na **dastlik@seznam.cz**. Tomáš Dastlík

Se svým jménem problém nemám. Spíš mi přijde, že ho mají ti ostatní. Co vás napadne, když se řekne **Lichý**? To, co vás, napadne každého (a mám rád ty, co to neřeknou nahlas). Režisér Fedotov si to přeložil jako něščotnyj. Vidíte, a nikdy mi neřekl sčotnyj. Beru to tak, že nejsem dělitelný ani sám sebou. Zatím! Norbert Lichý

Dita

Druh jména: Ženské

Jmeniny: 27. března

Původ: hebrejský

Význam: Židovka (zkrácením jména Judita)

Používá se: běžně Dita Zábranská

No jo... **Tomáš Dinkov**... Hm... Nuda... Na mém křestním jménu nic zajímavého není. O příjmení už by se snad něco napsat dalo. Není běžné. Navíc se dá parodovat a komolit na tisíc způsobů, takže legrace jsem si s ním užil dost a dost. Nejběžnější zkomoleniny jsou typu: Dimko, Dinko, Dymko, Pinko... Nejvíce mě asi pobavilo, když ze mě jednou udělali pana Dýmku. Rovněž jsem často častován, zejména v případě paměťové nedostatečnosti řečníka, přídomkem „ten Bulhar“. Přezdívky, jako variací na téma svého příjmení, jsem měl taky nespočet: Dino, Dýně, Dinis, Dinkis atd. apod. Ale víc fakt nevím, co bych o svém jménu mohl napsat. **Tomáš Dinkov**

Petra **Bučková**

Co mě provázelo na ZŠ, SŠ a VŠ? Píseň: Keď sa „buček“ zelená. Oslovení Búčo, Bučeno postupně zkrátili na lichotivější Bu-čo, což zní španělsky...! **Petra Bučková**

Ke svému jménu mám v podstatě vztah kladný. Jednak na tom už nic nezměním a jednak jsem si už zvykl.

Pavel Johančík

Mé jméno je nudné. Nemám ani žádnou vtipnou historku se svým jménem. Jen vás všechny prosím, jsem **Ivana**, a ne Iva, takže mi posílejte SMS k svátku 4. dubna, a ne 1. října. Děkuji. **Ivana Macháčková**

Na ZŠ se můj vztah k mému nečeskému příjmení od nejčastějších nadávkových kombinací, to jest lotr a fotr. Nakrátko se vylepšil poté, co jsem zjistil, že **Rotter** v němčině znamená rotný, což je nezanedbatelná vojenská hodnota. A zhoršil se opět zjištěním jeho anglického významu. Budižkníčemu, jak jistě uznáte, není příliš ke chlubení.

David Rotter

Ivana Macháčková

David Rotter

Petra Bučková

Dita Záborská

No, pôvodne som mal byť Silvia... Čo dodať? Ved' som o tom napísal celú hru! **Dodo Gombár**

Odmalička jsem trpěla určitým pocitem schizofrenie. Mým křestním jménem, **Ilona**, mě totiž oslovovala jen má nejužší rodina, někteří přátelé, a nebo naopak úplně cizí lidé. Příbuzní, susedi, učitelky i učitelé mi totiž ze zcela nepochopitelných příčin říkali Lenko. Leni. Leničko. Ne, že by obě jména byla tak snadno zaměnitelná. Jen se jaksi nedokázali smířit s faktem, že já a má sestra Lenka jsme dvě zcela rozdílné bytosti. Ne, nejsme dvojčata, a ani si nejsme bůhvíjak podobné. Dělí nás od sebe celých deset let. Tím více mi tato záměna připadá záhadnější a podivnější.

Začal s tím můj otec. V některých chvílích, když není zcela soustředěný, mě správně osloví až na druhý pokus. Jeho „Lenilongo“ se dá ovšem vysvětlit i zcela prozaicky, protože už tehdy, když se sestra narodila, snažila se jí naše matka mé pozdější jméno nenápadně propašovat. Kromě jmen jiných, z nichž dala otci na výběr. Ten si z variant „Lenka, Radka, Pavlína, Ilona“ vybral neomylně prvního kandidáta, Ilonu nekompromisně zařadil až na samý konec žebříčku. Po deseti letech zřejmě polevil ve své ostražitosti i bdělosti, a neohlídal, aby čerstvě narozené miminko nebylo pojmenováno tak divným přízviskem. Svůj vnitřní nesouhlas si ale částečně zachoval...

Na druhém stupni základní školy mi Lenko říkali úplně všichni, včetně mého třídního učitele. Není divu, ten samý pedagog byl třídním i mé sestry. A na gymnáziu se vše opakovalo, i s třídní profesorkou, kterou jsme měly se ségrou rovněž společnou. Postupem času jsem si zvykla, a neprotestovala. Konec konců, Lenka je vlastně dost hezké jméno, ne?

Ke svému skutečnému jménu mám ale vztah víc než kladný. V překladu totiž znamená „světlo“ nebo také „plamen“ či „pochodeň“. Nevím, jestli se to ke mně hodí, ale rozhodně se mi to líbí. Snažím se svítit a hořet, co to jen jde. Někdy, bohužel, hořím až moc!

Občas se mě lidé ptají, proč tak vehementně trvám na zkracování svého křestního jména. Nevím, ale nějak to mám prostě ráda. Snad proto, že mi oslovení Ilona vymyslela má sestra a říkali mi tak vždycky lidé, ke kterým jsem měla nějaký

citový vztah. Kamarádky, kamarádi, milenci... A taky, a teď se omlouvám všem exaktním materialistům, je v tom i kus numerologické intuice. Numerologický součet jména Ilona totiž tvoří číslici třináct a třináctka je mé šťastné číslo. Jak by taky ne, když jsem se třináctého narodila! **Ilona Smejkalová**

Malá numerologická hra se jmény našich protagonistů

Hugo (8+3+7+6, 2+4, 6)

Jméno proměn. Učenlivý, upřímný, někdy extravagantní se smyslem pro humor. Jeho osud je plný proměn a pohybu. Občas se k němu obrátí zády Saturn a Mars, pak se musí se životem poprat. Vhodná znamení Beran, Lev, Střelec, Kozoroh. V ostatních znameních se trápí nebo se cítí pronásledován osudem. Provázejí Uran, Měsíc, Mars a Jupiter.

Viktor (4+9+2+2+6+9, 3+2, 5)

Přeloženo do jazyka numerologie: muž změn a boje. Jméno bojuje celý život o místo na slunci. Nechybějí mu chytrost, citlivost ani trocha pověstného štěstí, provázejí ho neustálým pohybem osudu. Adaptabilní je snad jen ve Vahách. V Beranu je dost nervní, neboť chce stihnout vše, a zapomíná, že člověk musí i spát. Viktorovi může vyhovovat herectví, tam je bezpočet proměn. Nebo se často připojí k cirkusu a kolotočům. Mohlo by ho zbrzdit pouze klidné datum narození. Pokud se narodí pátého v kterémkoli měsíci, máte z něj věčného tuláka po hvězdách. Vládnu Merkur, Mars, Jupiter.

Marcela (4+1+9+3+5+3+1, 2+6, 8)

Stálá, materialistická ve Lvu, má smysl pro rodinu. Život jí přináší do života dost změn, jež ona nese nerada. Doporučuji znamení ohnivá i zemská. Ta jí dávají flexibilitu a přehled. Vládnu Merkur, Měsíc, Venuše a Uran.

Tomáš (2+6+4+1+1, 1+4, 5)

Neklidný se střídáním nálad. Pokud využije potenciálu své energie, může z něj být špičkový sportovec, nebo si musí najít zaměstnání, kde tuto energii uplatní. Tomáš je jako Temelín, chvíli pracuje na sto procent, anebo stojí a přemýšlí, jak by vše šlo udělat lépe a chytřeji. Většinou je inteligentní, hodí se pro všechna znamení. Vládou Měsíc, Slunce, Merkur a Jupiter.

Lukáš (3+3+2+1+1, 1+0, 1)

Osobnost s horším skrytým přizpůsobením. Doporučuji jakýkoliv druh sportu, který umožní otevření uzavřené duše. Jinak nebojácnost a v životě štěstí. Vhodná znamení Beran, Lev, Ryby, Vodnář, Panna a Štír. Vládou Mars, obrácené Slunce s Plutem.

Jan (1+1+5, 7)

Tradiční české jméno, ale v životě nepříliš šťastné. V Janovi je karmická zátěž, která se dědí od nepaměti. Smysl pro spravedlnost, vnitřní rozporuplnost nedávají klidu. Celý život se Jan snaží svoji karmickou zátěž setřást. Díky datu narození může dosáhnout hezkého postavení, ale vnitřní rozpor zůstává. Jméno Jan doprovázejí Slunce a Saturn. Nedoporučuji v ohnivých znameních, ani ve vodních se mu moc nedaří, navíc je horší ve zdraví. Pokud převládá přezdívka Honza, zlepšuje to život Jana osobně i zdravotně.

Tereza (2+5+9+5+8+1, 3+0, 3)

Bojovnice, ovlivněná Měsícem, obráceným Marsem a Plutem, což někdy způsobuje vnitřní rozporuplnost. Tereza je vždy individualistka, a při dobré souřadnici s příjmením z ní může vyrůst osobnost. Většinou je introvertka, která otevře srdce jen těm nejbližším. Vhodné jméno pro všechna znamení. Tereza se dokáže pohybovat s grácií ve všem, a za co v životě chce bojovat, záleží plně na jejím rozhodnutí.

Norbert (5+6+9+2+5+9+2, 3+8, 11)

Praktický, duchapřítomný, nerad se nechá poutat svazkem manželským. Velmi soběstačný. Pokud je do manželství

Norbert Lichý

Tomáš Dinkov

Dodo Gombár

Ilona Smejkalová

Pavel Johančík

Tomáš Dastlík

vehnán, stejně si dělá, co uzná za vhodné. Žena musí být hodně tolerantní. Nejlepší je ve znamení Kozoroha, Lva, Býka a Vah. V těchto znameních je více ovladatelný. Vládnu Jupiter, Mars, Uran a silně Slunce.

Dita (4+9+2+1, 1+6, 7)

Střety se životem, karmické zatížení. Jméno zní libozvučně, ale je zrádné právě touto zátěží. Nedoporučuji dávat, pokud své dítě milujete. Vládnu Merkur, což představuje inteligenci, Slunce – osobnost, Venuše – cit, a rejdící Saturn toto něžné stvoření občas položí na lopatky.

Petra (7+5+2+9+1, 2+4, 6)

Toto jméno chce v životě něco dokázat. Je přirozeně inteligentní. Většinou dokáží víc jen Petry ohnivé, tj. Beran, Lev a Střelec. Ostatní musí pracovat ve prospěch druhých a dost bojovat o své místo na slunci. Ve vodním znamení jsou úspěšné i Štírky – neboť Saturn je jejich kmotr. Vládnu Saturn, Měsíc, Merkur, Venuše.

Pavel (7+1+4+5+3, 2+0, 2)

Jméno citové, avšak s horším vnitřním přizpůsobením. Pavlovi se hůře říká „mám tě rád“, i když to tak cítí. Ženy by měly tento fakt respektovat v mnoha znameních. Pavel může být i dost neurotický, protože mu dělá potíže vyznat se ve své duši. Doporučuji meditace ve všech znameních. Vládnu Saturn, obrácený Měsíc s Plutem a ještě Měsíc.

Ivana (9+4+1+5+1, 2+0, 2)

Toto jméno se v životě opírá o druhé. Samo není osobností, pokud datum narození neurčí jinak. Obrácený Měsíc naznačuje často plané snění. I když jsou ve jménu invence a touha něco dokázat, vždy musí o úspěchu Ivany rozhodnout někdo druhý. Ivana to ví, proto se snaží najít ambiciózního a movitého manžela. Jinak se vdává samozřejmě z lásky, zvlášť v mládí. Zkušenostmi nabírá rychlost. V Rybách, Raku, Vodnáři není průbojná, v Býku a Lvu dovede ohrožovat jiná manželství. Nejhorší je ve Štíru, vhodná znamení jsou Kozoroh, Střelec a Panna. Provázejí obrácený Měsíc, Pluto a ještě Měsíc.

David (4+1+4+9+4, 22)

Velmi silná vibrace, kterou nikdo neporazí. Číslo 22 je číslem síly a někdy i bezohlednosti. Vládnu Merkur, který přidává na chytrosti, Měsíc – na citu, a opět se spojuje v chytrost. Vhodné pro všechna znamení. Pokud máte příjmení s číslem 22, může vám z dítěte vyrůst problém. Není dobré kombinovat dvě 22 v jednom jménu a příjmení. Číslo 22 je nutno zvládat celý život, ale dvakrát 22, to už je nad lidské síly.

Jozef (Dodo) (1+6+8+5+6, 2+6, 8)

Slovenský Jozef je proti českému Josefovi materiálněji založen. Čeká ho více životních změn, možná citových, než si ujasní smysl života. Potom už je klidnější. Silně lpí na rodinném zázemí. Jméno vhodné ve všech znameních. Vládnu Slunce, Měsíc, Venuše a Uran.

Ilona (9+3+6+5+1, 2+4, 6)

Jméno nese povinnosti, citové pnutí, žehráni na osud, rodinu, zklamání a lásku. Práci a zase jen práci pro druhé. Z tohoto bludného kruhu jí může pomáhat souřadnice s příjmením a dobrým datem narození. Ilona znamená milovat přes všechny překážky, někdy i bez toho, být milována. Vhodnými znameními jsou Panna a Kozoroh. Je v nich největší rovnováha. Působí Neptun, Měsíc, Merkur a Venuše.

Internetový úryvek z diskuse „jak vznikl váš nick“

Sedma / **Režiser Dodo Gombar napsal divadelní hru Hugo Karas (dostala před pár lety cenu za nejlepší původní českou hru), která je kromě jiného o huleni. Je tam particka mladejch lidí, který spolu „zijou“ - tři kluci a jedna holka a je mezi nima zvláštní vztah. zčásti jsou jako brachové a segra a zároveň je ta holka pro ně všechny jejich „první“ láska. jmenuje se Sedma. v tehle hře absolvovali kamarádi na škole, včetně toho nejlepšího, který se jednou zhloune a přerekl a mluvil o mě jako o Sedme (moje jméno se tomu částečně blíží) a vzápětí to okomentoval „no vlastně jsem se ani moc nespletl“. jsou věci, který člověk nezapomene a pak si na ně vzpomene, když si vybírá nick na grower :)**

Moje první parta

Hugo: Parta je vo něco víc než rodina. Parta je jako víc než základní buňka společnosti. Parta je totiž prostě společnost sama. Nesnáším party, který mají vůdce. Otec říkal, že každé vůdce je vykastrovanej komunista. Mně je to fakt jedno, ale vůdce i tak nemám rád. Vždycky mám rád ty vokolo. Ty, na který dějiny zapomenou. U nás v partě byl prostě vůdcem každé. Proto si dějiny zapamatovaly všechny.

Jmenovala se **Brontosaurus**. Řekli jsme si, že budeme ekologická parta, co se stará o přírodu. Petra Papáčků, Pavel Kasandů a já. Naše parta trvala až do večera, kdy nás maminky zavolaly k večeři. **Viktor Dvořák**

Když jsem byla hodně malá, chtěla jsem patřit do **party kluků z naší ulice**, ve které byl i můj brácha. Moc se jim nechtělo brát mezi sebe takové malé holčičí škvárně, ale brácha mě musel hlídat, a tak jsem s nima nakonec přece

stavěla jejich bunkry, hrála na schovku v poli a pod okny hotelu Atom „žebra“ zahraniční čokolády. Když kluci hráli hokej, postavili mě do brány – tam jsem jim překážela nejméně. Začali si mě pořádně všimnout, až když mi narostly prsa... **Tereza Vilišová**

Moje první parta měla jméno – **Bobříci**. V zakládací listině jsme ustanovili, že v partě můžou být jen chlapi. Taky, že musíme být oceloví. Holky jsme neměli rádi, protože se učily pilně a hodně se hlásily, a tak jsme jim říkali pipiny. Bojovali jsme v prvních liniích mužského šovinismu. Bojovali jsme taky s jinou partou, která nám bořila náš bunkr. My jsme za to pořádali trestné výpravy. Spolužačka Veronika Forková chtěla k nám do party. Jednou mi napsala dopis, ať to nikomu neřeknu, že se jí líbím, a když zařídím její členství v partě, bude se mnou chodit. Mám ho dodneška schovaný. Nedávno jsem potkal Honzu Mičkala. Hodně se divil, když jsem mu vyprávěl o dopisu. Má ho taky schovaný. **Lukáš Burian**

Šestá třída ZŠ. Vlas J., Kratochvílová V., Hrdina M., Hrdina A., Jansa J. Posledně jmenovaný mi víkem od kanálu při stavbě bunkru rozbil hlavu. **Jan Vlas**

Sedma: Ahoj Rudyno-Pudino. Nebud' smutnej, i když tě život vysává, je to fakt svině. Miluju tě a furt tě budu milovat. Ty zůstaneš první. Bylo to krásný jako slunečnicový pole. /Přijde k Hugovi./ Čau Hugino. I ty zůstaneš první. I Balog zůstane první. Bylo mi s váma fantasticky, ale Pedra jsem si vysnila. Nemůžu přece pohřbít svůj sen.

Vladimír Vysockij OBZOR

Ať stopy nezbudou, my všechno umetem.
A potom konec dohadů a sporů.
Můj cíl je přesně tam, kde v dálce končí zem.
Chci být a budu první na obzoru.
Už s pravidlami hry ne každém souhlasil
A na sázku ne všichni přistoupili.
Ty pravidla zněj tak, že obzor je můj cíl
A že jen přímou cestou mám jet k cíli.
A tak se řítím jako desperát
Až tam, kde končí telegrafní drát,
Jen před kapotu se mi někdy sápe
Bud' černá kočka, nebo černej chlápek.

Já příliš dobře vím, kdo chce mě v tý hře zmást,
Vždyť při tý sázce leckdo koukal stranou.
Už jsem si spočítal, kde na mě čeká past, kde přes cestu je natažený lano.
Tak došlapuju plyn, a v týhle rychlosti
I od kamínku hrozí nebezpečí,

A kruh se zavírá, tak jen abych to stih,
A ruce svíraj volant jako v křeči.

Já dál se řítím jako desperát,
Teď ale kolmo, kolmo na ten drát,
Abych projel dřív, než bude lano
Až ve výši krku nachystáno.

I pneumatiky už natavený jsou.
Tvář samým napětím mi ztuhla v masku.
Vtom lano z oceli mi praskne na prsou.
Jsem živ, tak všichni strhnout černou pásku.

Vy vnutili jste mi svý tvrdý pravidla
A pak jste stejně hráli bez pravidel.
Já hustou mlhou jel, co nikde neřídla,
A chvílema jen na pár kroků viděl.

Teď se zas řítím jako desperát
A kašlu na to lano, na ten drát.

Tak jen mi sypte písek do motoru!
Já stejně budu první na obzoru.

Ne pásku cílovou, jen lano protrh jsem
A pořád stejně daleko mám k cíli.
Vaz pořád vcelku mám a pod kolama zem,
Jen z křoví někdo po těch kolech střílí.
Já nešel závodit pro lesk a peníze.
Mně prostě řekli: „O pedál se opři
A zjisti, co je tam, kde v dálce končí zem
A úzký obzory nám trochu rozšíř.“

Proto se řítím jako desperát
A lacino svou kůži nechci dát.
Vtom ale brzdy selžou, končí drama.
Skrz obzor letím někam do neznáma.

/přebásnil Milan Dvořák/

Cítim, že Hugo Karas už musí ožít na javisku. Doteraz za tých dlhých šesť rokov sa tomu vždy vyhol. Keď som chcel ja, nechcel on. Keď chcel on, ja som nemal dôvod. Áno, priznávam, je to kus mojej vlastnej intimity. Ale neviem, o čom inom ma byť divadlo, ako nie o veciach intímnych a osobných... **Dodo Gombár**

Při tvorbě tohoto programu jsem čerpala z knih Camily Karolins **Jméno je váš osud**, Jitky Kadlecové **Jméno a numerologie** a Robin Steinové **Numerologie, čísla lásky**. Zároveň děkuji všem kolegům za ochotné zapůjčení archivních fotografií z „klíčového věku“ patnácti či šestnácti let, vtipné zodpovězení kladených otázek i Dušanu Škubalovi za poskytnutí pravého mexického sombrera. (I. S.)

inspice **jarmila paulerová** / nápověda **jiřina čížková** / rekvizity **tereza dubová** / garderoba **markéta martinková** / vlásenky **dana zajíčková** / světla **jiří kos** / zvuk **michael cisovský** / šéf výroby **bedřich losovský** / jevištní mistr **jaroslav vrzal** / propagační výtvarník **lukáš král** / technika **michal weber, pavel johančík, filip kapusta, martin kmec**

program vydala divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., k páté premiéře sezóny 2005–2006 / práva k provozování tohoto díla zastupuje aura-pont, divadelní a literární agentura, s.r.o., radlická 99, 150 00 praha 5

textová část programu **ilona smejkalová** / jazyková korektura a překlady **jaroslav smejkal** / výtvarná koncepce plakátu **ivana macháčková, kateřina wewiorová** / grafický návrh plakátu a programu **kateřina wewiorová** / fotografie **hana pokorná** / vytiskl proprint, s.r.o., český těšín

divadlo petra bezruče provozuje divadelní společnost petra bezruče / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **jan mikulášek** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava

dodo gombár / hugo karas

